

[Wilhelm]

enig i, var det måske værd at bede boligministeren kigge på den henvendelse, der for nylig er kommet til energiudvalget – vist desværre kun, men den burde også gå til boligudvalget – om, hvordan flere og flere nye almennyttige selskaber på grund af kvadratmeterprisbegrænsningerne tyr til den løsning at lave nogle billige varmeinstallationer, dvs. elopvarmning, som er afsindigt dyre på lang sigt, men som er billige i anlægsfasen, og som derfor kan klare cirkulærens krav. Det er en forvriddning, og den er ugunstig økonomisk på længere sigt for lejerne og energipolitisk for os alle sammen.

Den tredje hovedindvending går på nogle kedelige, usikre ting omkring sigtet med dette. Når man i § 1 nævner ordet »typegodkendelse«, så er vi ikke så glade for det. Vi ville hellere have, at det gik på en afprøvning i det enkelte tilfælde. Og når man i § 5, stk. 2, nævner, at disse anlæg skal være installeret af momsregistrerede firmaer, så er vi heller ikke så glade for det. Hvad er realiteten i disse ting? Hvis det virkelig skal være pionerarbejde, der støttes, så er det faktisk meget tit folk selv, der foretager dette udviklingsarbejde, ganske vist ved at købe tingene hist og pist fra momsregistrerede firmaer, men selv sætte dem sammen og selv installere dem. Det er ikke firmaer, der er momsregistrerede, der installerer, medmindre man vil over i det, der så at sige allerede er i serieproduktion, men hvor denne ordning så til gengæld ikke vil blive benyttet til noget udviklingsarbejde af betydning.

Vi ville foretrække, at disse meget små beløb fik optimal betydning derved, at ministeren brugte sine bemyndigelser til at sørge for, at de netop blev sat ind dér, hvor det ikke støttede nogle ting, der i forvejen så at sige var i serieproduktion, men netop gik ind de steder, hvor det kunne bidrage til at skabe interesse og kunne bidrage til udviklingsarbejde og derfor ikke så godt opfylder betingelserne – det står jo heller ikke som nogle fåse betingelser – om typegodkendelse og om, at det skal være installeret af en eller anden etableret virksomhed. Det vil vi foretrække især for effektens skyld. Der er utrolig lille effekt i dette, og hvis det benyttes til ting, der i forvejen er i masseproduktion, så betyder det ingenting. Hvis det derimod benyttes til pionerindsatserne, så kunne det godt komme til at betyde i hvert fald noget.

Til sidst skal jeg lige sige noget om kapitaliseringsproblematikken. Det plejer VS nok at være dem, der mest hæfter sig ved. Vi er ikke så betænkelige i denne sag, og det skyldes – det forudsætter ganske vist, at ministeren administrerer dette på den mest optimale måde, som jeg har nævnt det – at der for os at se ingen væsentlig kapitaliseringsproblematik er. Det vil være sådan, at de økonomiske barrierer, der er i starten af sådan nogle ordninger, er det, og ikke mere end det, der overvindes med denne momsrefusion, som hr. Mølgaard rigtigt kaldte det. Så længe det kun er de økonomiske startbarrierer, så er der ingen kapitaliseringsproblematik 3, 4, 5 år efter, for da er de solpaneler, da er de bioenergianlæg, da er de vindanlæg, da er de varmepumpeanlæg osv. blevet så meget billigere, at man ikke kan kapitalisere den støtte, de fik i forbindelse med en pionerindsats.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg vil gerne takke for den gennemgående positive modtagelse, forslaget fik, og skal derudover starte med at sige lidt om sigtet og lidt om kapitaliseringsproblemet.

Sigtet, som hr. Wilhelm nævnte, er ikke at støtte det grundlæggende udviklingsarbejde. Det er ikke at støtte pionererne. Det er at støtte dem, der kommer lige efter pionererne, dem, der er ved at få fat, men ikke har fået det rigtigt endnu. Det lå i augustforliget, at man sagde: nu venter vi – det er også en af grundene til, at forslaget er kommet så sent – til man fra handelsministeriets side siger: nu er der alternative energikilder, hvor udviklingsarbejdet er kommet så langt og produktionen ser ud til at være dér, hvor man, hvis man får en støtte, får mulighed for serieproduktion af anlæg, som kan nyttiggøre alternative energikilder. Derfor er sigtet i forslaget ikke pioneren, men den, der kommer lige efter, og fremsættelsestidspunktet er bestemt af, at man har sagt fra handelsministeriet her i dette forår: værsgo at gå i gang, nu er den i orden for sol og vind.

Når vi – hvad mange har hæftet sig ved – har lavet loven meget generelt og lavet loven som en bemyndigelse, er det hensigten hermed at sige: efterhånden som der kommer meddelelser fra handelsministeriet og de til dette knyttede institutioner om, at nu er der på de og de områder sket så meget, at vi kan